

سیدابراهیم اردوبادی اصفهانی

سیدابراهیم اردوبادی، از سادات اردوباد [آذربایجان](#) است که پس از [سفر](#) به [هندوستان](#) به [اصفهان](#) بازگشت.

فهرست مندرجات

۱ - معرفی اجمالی

۲ - پانویس

۳ - منبع

معرفی اجمالی

سیدابراهیم اردوبادی، از سادات ادویاد [آذربایجان](#) است. [داماد ملامحمدباقر یزدی](#) بوده است. به [هندوستان](#) رفته، معلم او لاد جعفرخان شد، و ثروتی زیاد اندوخته، به شوق [عرفان](#)، همه اموال خود را صرف کرد، و در لباس فقر به [اصفهان](#) بازگشت، و در آن جا فوت شد. از اشعار او است:

"هر زنده‌ای که او ز اهل درد است دانسته ز اسبب تعلق فرد است...هر پیرزنی مرگ طبیعی دارد مردی که به اختیار می‌میرد مرد است".

[۱] نصرآبادی، میرزا محمد طاهر، تذکره نصرآبادی، ج ۱، ص ۲۸۱.

[۲] تربیت، محمدعلی، دانشمندان آذربایجان، ص ۹۱.

[۳] دولت آبادی، عزیز، سرایننگن شعر فارسی در قفقاز، ص ۳۶-۳۷.

[۴] معانی، احمد گلچین، کاروان هند، ج ۱، ص ۸-۹.

[۵] هدایت، رضا قلی‌خان، ریاض العارفین، ص ۵۳.

[۶] مهدوی، سیدمصلح‌الدین، دانشمندان و بزرگان اصفهان، ج ۱، ص ۹۶.

پانویس

۱. [↑](#) نصرآبادی، میرزا محمد طاهر، تذکره نصرآبادی، ج ۱، ص ۲۸۱.

۲. [↑](#) تربیت، محمدعلی، دانشمندان آذربایجان، ص ۹۱.

۳. [↑](#) دولت آبادی، عزیز، سرایننگن شعر فارسی در قفقاز، ص ۳۶-۳۷.

۴. [↑](#) معانی، احمد گلچین، کاروان هند، ج ۱، ص ۸-۹.

۵. [↑](#) هدایت، رضا قلی‌خان، ریاض العارفین، ص ۵۳.

۶. [↑](#) مهدوی، سیدمصلح‌الدین، دانشمندان و بزرگان اصفهان، ج ۱، ص ۹۶.

منبع

مهدوی، سید مصلح‌الدین، اعلام اصفهان، ج ۱، ص ۸۰.

رده‌های این صفحه: [سادات اردوباد](#) | [عالمان اصفهان](#)

